

„Kdo by nás mohli odloučit od lásky Kristovy?“ (Řím 8,35)

List, který píše apoštol Pavel křesťanům v Římě, je text podivuhodně bohatý svým obsahem. Vyjadřuje moc evangelia v životě každého člověka, který ho přijme, revoluci, kterou toto hlásání přináší: Boží láska nás osvobozuje!

Pavel to zažil a chce o tom svědčit slovem i příkladem. Tato jeho věrnost Božím volání ho přivede právě do Říma, kde bude moci za Pána položit život.

„Kdo by nás mohli odloučit od lásky Kristovy?“

Krátce předtím Pavel tvrdil: „Bůh je s námi.“¹ Pro ně představuje Boží láska k nám lásku věrného ženicha, který by nikdy neopustil nevěstu, s níž se dobrovolně svázal nerozlučným poutem za cenu vlastní krve.

Bůh tedy není soudcem, ale tím, kdo na sebe bere naši obhajobu.

Proto nás od Něj nemůže nic odloučit díky našemu setkání s Ježíšem, jeho milovaným Synem.

Žádná malá ani velká těžkost, s níž se můžeme setkat v sobě i kolem sebe, není pro Boží lásku nepřekonatelnou překážkou. Naopak, jak říká Pavel, právě v těchto situacích se ten, kdo důvěřuje Bohu a spoléhá se na Něj, stává „supervítězem“!²

V této naší době plné superhrdinů a superlidí, kteří se snaží vítězit arogancí a mocí, evangelium navrhuje konstruktivní mírnost a otevřenost k názorům druhého.

„Kdo by nás mohli odloučit od lásky Kristovy?“

K pochopení a lepšímu prožívání tohoto Slova nám může pomoci rada Chiary Lubichové: „My jistě věříme, nebo alespoň říkáme, že chceme věřit, v Boží lásku. Mnohdy však (...) není naše víra tak odvážná, jak by měla být (...) ve chvílích zkušek, jako třeba v nemoci nebo v pokušení. Je velice snadné propadnout pochybám: ‚Opravdu mě Bůh miluje? Ne, my nesmíme pochybovat. Musíme se s důvěrou a beze zbytku odevzdat Otcově lásce. Temnotu a prázdnotu, které můžeme zažívat, musíme překonat tím, že dobře obejmeme kříž. A pak se pustíme milovat Boha konáním jeho vůle a milovat bližního. Když tohle uděláme, zakusíme spolu s Ježíšem sílu a radost vzkříšení. Dotkneme se rukou toho, jak pravdivé je, že se pro toho, kdo věří a odevzdá se jeho lásce, všechno změní: z negativního se stane pozitivní, smrt se stane pramenem života a z temnoty uvidíme vycházet nádherné světlo.“³

„Kdo by nás mohli odloučit od lásky Kristovy?“

I v ponuré tragédii války ten, kdo nepřestává věřit v Boží lásku, zapaluje jiskřky lidství: „Naše země na Balkáně se ocitla v absurdní válce. Do mé jednotky se dostávali i vojáci z první frontové linie s mnoha vnitřními traumaty, protože viděli, jak jim

před očima umírají příbuzní a přátelé. Nemohl jsem dělat nic jiného než je každého mít rád, jak jsem nejlépe uměl. V ojedinelých chvílích oddechu jsem se s nimi snažil mluvit o mnoha věcech, které má v takových chvílích muž na srdci, ale dostali jsme se až k hovorům o Bohu, protože mnozí z nich v něj nevěřili. V jednom takovém okamžiku naslouchání jsem navrhl, že zavolám kněze, aby sloužil mši. Všichni souhlasili a někteří šli po dvaceti letech ke zpovědi. Mohu říci, že Bůh tam byl s námi.“

Letizia Magri

poznámky:

1. Slov. Řím 8,31.
2. Slov. Řím 8,37.
3. Ch. Lubichová, Slovo života na srpen 1987, taktéž in *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 393.

Hnutí fokoláre, U bakaláře 953, 190 17 Praha – Vinohř.

tel.: +420 602 685 520, e-mail: czmprg@focolare.cz

Text Slova života na internetu:

www.focolare.cz

Tisk: OMIKRON INVEST, s.r.o.,

www.omikron.cz